

همه جا نامِ مولانا

دولت ترکیه حاضر است امتیاز این فیلم را از او بخرد و در سال مولانا در کشورهای مختلف به نمایش بگذارد.

پترو معتقد است بسیاری از مسلمانان شعر و فلسفه‌ی مولانا جلال‌الدین رومی را عشقی آمیخته با یک نوع خلسه می‌دانند. تینا پترو می‌گوید: «مولانا از دنیای عجیب و غریبی حرف می‌زند که عشق به خداوند آن را درست مثل یک الماس براق و جذاب کرده است».

او خواهان صلح و عشق ورزیدن است. هر انسانی با هر نژادی وقتی شاهکار او مثنوی و دیوان شمس را می‌خواند با او ارتباط برقرار می‌کند. فارغ از هر نژادی من در این مستند، هندو و چینی و بودایی و مسلمان و مسیحی را به نمایش گذاشته‌ام که زمزمه‌ی شعر مولانا آن‌ها را به خلسه‌ای عمیق و متفاوت می‌برد».

تینا پترو ماه‌ها در قونیه زندگی می‌کند و با تک‌تک آدم‌هایی که به سماع می‌پردازند دیدار کرده است. پترو در این مستند سعی کرده است نشان دهد که سماع چیزی فراتر از یک رقص است.

● کتاب‌های آن‌لاین (online) مولانا

این روزها مجموعه‌های کوتاه از شعر مولانا در کشورهای اروپایی جزو پرفروش‌ترین کتاب‌ها است. در این میان ترجمه‌ی انگلیسی ۱۵۰ قطعه که در انگلستان منتشر شده با استقبال زیادی روبه‌رو شده است.

این مجموعه شامل بخش‌هایی از مثنوی و غزلیات شمس است که با حمایت دانشگاه سواس و ستاد برنامه‌ریزی سال مولانا در ترکیه منتشر شده است. البته بنیاد «میراث ایران» هم در انگلستان تلاش می‌کند تاریشه‌های ایرانی مولانا را معرفی کند.

جشنواره‌ی بین‌المللی «مولای زنده» هم به مناسبت هشتصدمین سال تولد این شاعر در کشورهایمانند فرانسه، سوئد، هلند، سوئیس و... برگزار می‌شود. در حال حاضر بیش از پانزده کتاب در سایت آمازون مربوط به اشعار مولانا است که به صورت آن‌لاین فروخته می‌شود.

● حدود صد و بیست سال پیش، وقتی نویسنده‌ای انگلیسی تعدادی از اشعار مولانا را ترجمه کرد گفت هرگز نتوانسته روح شرقی و فلسفی شعرها را منتقل کند. با این حال امروز همه‌ی انسان‌ها از هر نژاد و زبانی می‌توانند شعرهای مولوی را بخوانند. مولوی یا همان جلال‌الدین بلخی که غربی‌ها به نام رومی می‌شناسندش در پی توفان مغول از بلخ به قونیه مهاجرت کرد؛ کودک بود اما روایت‌ها می‌گویند از همان وقت روح بزرگی داشت. او بزرگ شد در حالی که روحی شرقی بود در دروازه‌ی غرب. همیشه به فارسی شعر گفت؛ آوازه‌ی مثنوی‌اش را همه شنیده‌اند و حجم عظیمش را همه دیده‌اند. غزل‌های زیادی به فارسی گفت، غزل‌هایی برآمده از آتش شمس در خرمن جلال‌الدین.

مولانا عارفی ایرانی است در ادامه‌ی سنت شعری که از سنایی شروع شد و در عطار ادامه پیدا کرد. شعر او شعر انسان است. خودش را بنده‌ی عشق می‌داند و همین است که به این جا رسیده است. مولانا حدود هشتصد سال دارد و آن قدر از عشق و محبت و مهربانی و آرامش سخن گفته که جهان به او افتخار می‌کند.

جهان این روزها دچار جنگ‌ها، کینه‌ها و زیاده‌خواهی‌ها است. انسان گرگ انسان شده است و مولانا هنوز می‌خواهد این چنین نباشد. همین است که امسال جهان نام او را برگزیده. پارسال سال نوای شادی بخش موسارت بود و امسال سال سماع عاشقانه‌ی جلال‌الدین.

یونسکو سال ۲۰۰۷ را به نام او مزین کرده است. عده‌ی زیادی در تلاش هستند تا مولانا را بزرگ دارند. شهرام ناظری برای بازخوانی شاه‌کارهای او جایزه‌ی «لژیون دو نور» و جایزه‌ی ویژه‌ی خانه‌ی موسیقی ایران را دریافت کرد. مؤسسه‌ی قونیه توانایی خود برای چاپ و انتشار مثنوی به بیست زبان زنده‌ی دنیا را اعلام داشته است. نخست وزیر ترکیه به برخی سیاست‌مداران مشهور (آنجلا مرکل و برلوسکونی) مثنوی معنوی هدیه کرده و افغانستان با تمام گرفتاری‌هایش تدارک‌هایی دیده است. ترکیه برنامه‌های بزرگی دارد. کشورهای غربی در تکاپو هستند و ... و ... و آیا آثار مولانا به زبان فارسی نیست؟ ایران در بزرگداشت‌ها و ایرانی‌پنداشت‌های مولانا چه نقشی ایفا می‌کند؟

● صدای آسمانی صلح در سازمان ملل

تینا پترو مستندساز صاحب سبک کانادایی با مستند هشتاد و چهار دقیقه‌ای «صدای صلح آسمانی» به سازمان ملل متحد رفت و روز دوشنبه این فیلم را در ستایش مولانا برای سران دولت‌ها به نمایش گذاشت. او از دو سال پیش این پروژه را آغاز کرده و در حال حاضر